

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

3.7.2013

B7-0347/2013 }
B7-0348/2013 }
B7-0349/2013 }
B7-0351/2013 }
B7-0355/2013 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

ECR (B7-0347/2013)

Verts/ALE (B7-0348/2013)

PPE (B7-0349/2013)

ALDE (B7-0351/2013)

S&D (B7-0355/2013)

w sprawie sytuacji w Dżibuti
(2013/2690(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Bernd Posselt, Filip Kaczmarek, Tunne Kelam, Roberta Angelilli, Eija-Riitta Korhola, Elena Băsescu, Monica Luisa Macovei, Philippe Boulland, Jean Roatta, Mariya Gabriel, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Giovanni La Via, Eduard Kukan, Sari Essayah, Laima Liucija Andrikienė, Petri Sarvamaa, Zuzana Roithová, Krzysztof Lisek, Bogusław Sonik

w imieniu grupy PPE

Véronique De Keyser, Norbert Neuser, Ricardo Cortés Lastra, Liisa Jaakonsaari, Ana Gomes, Joanna Senyszyn, Mitro Repo, Pino Arlacchi, Marc Tarabella, Antigoni Papadopoulou

w imieniu grupy S&D

Marielle de Sarnez, Marietje Schaake, Charles Goerens, Johannes Cornelis

RC\942437PL.doc

PE515.891v01-00 }
PE515.892v01-00 }
PE515.893v01-00 }
PE515.895v01-00 }
PE515.899v01-00 } RC1

**van Baalen, Izaskun Bilbao Barandica, Kristiina Ojuland, Robert Rochefort,
Hannu Takkula, Ramon Tremosa i Balcells, Nathalie Griesbeck**

w imieniu grupy ALDE

**Isabelle Durant, Judith Sargentini, Raül Romeva i Rueda, Barbara
Lochbihler, Nicole Kiil-Nielsen, Ulrike Lunacek**

w imieniu grupy Verts/ALE

Charles Tannock

w imieniu grupy ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Dżibuti (2013/2690(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje z 15 stycznia 2009 r. w sprawie sytuacji w Rogu Afryki i z 18 grudnia 1997 r. w sprawie stanu praw człowieka w Dżibuti,
 - uwzględniając wspólną deklarację z Dżibuti z 24 lutego 2013 r., złożoną przez międzynarodowe misje obserwacyjne (z Unii Afrykańskiej (UA), Ligi Arabskiej, Organizacji Współpracy Islamskiej (OIC) oraz Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD)), które monitorowały wybory parlamentarne przeprowadzone w Republice Dżibuti w dniu 22 lutego 2013 r.,
 - uwzględniając ratyfikowaną przez Dżibuti Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając umowę z Kotonu podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r. i zmienioną 22 czerwca 2010 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie sytuacji po wyborach parlamentarnych w Dżibuti,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że z uwagi na usytuowanie na wierzchołku Rogu Afryki i dostęp do Morza Czerwonego Dżibuti i jego strategiczna infrastruktura (porty i wolne strefy) są ważne dla całego regionu;
- B. mając na uwadze, że Dżibuti odgrywa kluczową rolę w zwalczaniu piractwa i terroryzmu w regionie;
- C. mając na uwadze, że Dżibuti miało system jednopartyjny od czasu odzyskania niepodległości w 1977 r. do 2003 r.;
- D. mając na uwadze, że kraj ten tkwi w poważnym kryzysie politycznym od wyborów parlamentarnych z 22 lutego 2013 r.;
- E. mając na uwadze, że Ismail Omar Guelleh, który przejął władzę w 1999 r., został ponownie wybrany w 2005 r. 100% głosów oraz ogłosił, że ponownie nie weźmie udziału w wyborach w 2016 r.; mając na uwadze, że prezydenta Guelleha wybrano znowu w kwietniu 2011 r. większością 80% głosów w wyborach, które zbojkotowała duża część opozycji, po tym jak parlament Dżibuti zmienił konstytucję, żeby umożliwić prezydentowi Guellehowi ubieganie się o kolejną kadencję;
- F. mając na uwadze, że po raz pierwszy od czasu dojścia prezydenta Guelleha do władzy partie opozycyjne, w nadziei zwycięstwa demokratycznego pluralizmu, postanowiły wziąć udział w

RC\942437PL.doc

PE515.891v01-00 }
PE515.892v01-00 }
PE515.893v01-00 }
PE515.895v01-00 }
PE515.899v01-00 } RC1

wyborach parlamentarnych 22 lutego 2013 r. po wprowadzeniu nowego, częściowo proporcjonalnego systemu głosowania, który umożliwił partiom mniejszościowym zdobycie mandatów parlamentarnych;

- G. mając na uwadze, że te wybory monitorowali obserwatorzy z ramienia UA, Ligi Arabskiej, OIC i IGAD, którzy nadzorowali operacje w 154 punktach wyborczych i w 12 ośrodkach przeliczania głosów oraz donosili, że wybory miały przejrzysty charakter i że nie wykryto przypadków oszustw czy podrzucania fałszywych kart do głosowania;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z wynikami ogłoszonymi przez Radę Konstytucyjną wygrała Unia na rzecz Większości Prezydenckiej (UMP), która uzyskała 68% głosów;
- I. mając na uwadze, że opozycja, która po raz pierwszy od uzyskania przez ten kraj niepodległości zdobyła mandaty parlamentarne, stwierdziła, że dopuszczono się oszustw na masową skalę, oraz ogłosiła zwycięstwo w wyborach; mając na uwadze, że Rada Konstytucyjna oddaliła odwołanie wniesione przez opozycję przeciwko wynikom wyborów;
- J. mając na uwadze, że opozycja bojkotuje parlament wyłoniony w ostatnich wyborach; mając na uwadze, że władze potępiły ustanowienie przez część opozycji Legalnego Zgromadzenia Narodowego (ANL), działającego równoległe do parlamentu narodowego, po spornych wyborach z lutego 2013 r.; mając na uwadze, że ANL przewodniczy lider listy kandydatów w okręgu Miasto Dżibuti z ramienia Unii na rzecz Ocalenia Narodowego (USN) Ismail Guedi Hared;
- K. mając na uwadze, że wbrew naleganiom ze strony UE wciąż nie ogłoszono wyników wyborów parlamentarnych z 22 lutego 2013 r. w poszczególnych punktach wyborczych, co rodzi podejrzenie oszustw;
- L. mając na uwadze, że liczba uprawnionych do głosowania zarejestrowanych w okręgu Miasto Dżibuti zmieniała się za każdym razem, kiedy ogłaszano oficjalne dane;
- M. mając na uwadze, że wedle doniesień tłumienie z nieproporcjonalnym użyciem siły demonstracji partii opozycyjnych, które negują prawidłowy przebieg wyborów parlamentarnych, spowodowało śmierć co najmniej 10 osób w wyniku postrzelenia przez siły porządkowe;
- N. mając na uwadze masowe aresztowania demonstrantów opozycji; mając na uwadze, że organizacje pozarządowe alarmują o podejrzeniach dotyczących morderstw, tortur i uprowadzeń;
- O. mając na uwadze, że wedle doniesień od wyborów z 22 lutego ponad tysiąc członków opozycji zostało zatrzymanych na dłuższy lub krótszy okres;
- P. mając na uwadze, że wedle doniesień przetrzymuje się obecnie ok. 60 więźniów politycznych; mając na uwadze ciągłe prześladowanie działaczy politycznych opozycji ze strony władz;
- Q. mając na uwadze śledztwa wszczynane przeciwko większości liderów opozycji i wielu

RC\942437PL.doc

PE515.891v01-00 }
PE515.892v01-00 }
PE515.893v01-00 }
PE515.895v01-00 }
PE515.899v01-00 } RC1

dziennikarzom;

- R. mając na uwadze, że dziennikarz Mydaneh Abdallah Okieh, odpowiedzialny również za politykę komunikacyjną opozycyjnej koalicji USN, został oskarżony o „znieważenie policji” za umieszczenie na portalu społecznościowym Facebook zdjęcia demonstrantów, którzy padli ofiarą represji; mając na uwadze, że w dniu 26 czerwca sąd apelacyjny zastrzył wyrok w jego sprawie, wydłużając karę zatrzymania z 45 dni do 5 miesięcy;
- S. mając na uwadze skazanie w kwietniu 2013 r. trzech liderów opozycyjnej koalicji USN na dwa lata więzienia i pozbawienie praw publicznych i cywilnych; mając na uwadze, że rozprawę w sprawie ich odwołania odroczone do 25 listopada;
- T. mając w związku z tym na uwadze aresztowanie w dniu 4 marca 2013 r. rzecznika opozycji USN Dahera Ahmeda Farada; mając na uwadze, że został on uznany winnym nawoływania do rebelii po wyborach parlamentarnych w lutym 2013 r.; mając na uwadze, że w tej samej sprawie oskarżono inne dwie osoby, z których jedna dostała wyrok więzienia w zawieszeniu, a drugą uniewinniono; mając na uwadze, że w dniu 26 czerwca br. sąd apelacyjny ponownie skazał Dahera Ahmeda Farada na dwa miesiące bezwarunkowego pozbawienia wolności;
- U. mając na uwadze skrajnie niepokojące warunki zatrzymania w więzieniach w Dżibuti;
- V. mając na uwadze, że konstytucja z 1992 r. uznaje podstawowe swobody i zasady dobrych rządów;
- W. mając na uwadze, że art. 10 konstytucji stwierdza, że „prawo do obrony, w tym prawo do skorzystania z pomocy wybranego prawnika, gwarantuje się na wszystkich etapach postępowania”;
- X. mając na uwadze, że Dżibuti jest sygnatariuszem Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- Y. mając na uwadze, że kobiety w Dżibuti borykają się z różnymi formami przemocy – m.in. gwałtem, okaleczaniem narządów płciowych, przemocą w domu, molestowaniem seksualnym i wczesnym zawieraniem małżeństw – które mają daleko idące, negatywne skutki dla fizycznego i psychologicznego zdrowia kobiet;
- Z. mając na uwadze, że Dżibuti zajmuje 167. miejsce na świecie pod względem wolności prasy (spośród 179 krajów) w 2013 r. w rankingu opracowywanym przez Reporterów bez Granic; mając na uwadze zakaz wjazdu do Dżibuti dla zagranicznych dziennikarzy oraz trudności, jakie stąd wynikają dla uzyskiwania rzetelnych informacji o wydarzeniach w tym kraju;
- AA. mając na uwadze, że w marcu 2012 r. Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) szacowała, że 180 000 ludzi w Dżibuti potrzebowało pomocy żywnościowej;
- BB. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 20 lat Unia Europejska i jej państwa członkowskie były głównymi podmiotami udzielającymi Dżibuti pomocy finansowej; mając na uwadze,

RC\942437PL.doc

PE515.891v01-00 }
PE515.892v01-00 }
PE515.893v01-00 }
PE515.895v01-00 }
PE515.899v01-00 } RC1

że opłaty uiszczane przez USA, Japonię i Francję za zajmowanie baz wojskowych stanowią źródło dochodów zapewniające Dżibuti stały wzrost;

CC. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka, zasad demokratycznych i praworządności leżą u podstaw partnerstwa UE-AKP i stanowią zasadnicze elementy umowy z Kotonu;

1. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w Dżibuti od czasu wyborów parlamentarnych z 22 lutego 2013 r. oraz napiętą atmosferą polityczną w tym kraju; jest zwłaszcza zaniepokojony doniesieniami o masowych aresztowaniach członków opozycji, tłumieniem demonstracji, na których protestuje się przeciw nieprawidłowościom w wyborach, oraz o zamachach na wolność mediów;
2. wzywa władze Dżibuti, by położyły kres represjom wobec przeciwników politycznych i zwolniły z więzień wszystkich zatrzymanych z powodów politycznych;
3. wzywa władze Dżibuti, by zagwarantowały poszanowanie praw człowieka uznanych w krajowych i międzynarodowych umowach, które podpisało Dżibuti, oraz by zawarowały swobody i prawa obywatelskie i polityczne, m.in. prawo do pokojowych demonstracji i wolność prasy;
4. stanowczo potępia akty przemocy seksualnej wobec kobiet oraz zaznacza, że rząd Dżibuti ma obowiązek położyć kres bezkarności i postawić sprawców przemocy na tle seksualnym przed sądem;
5. wzywa do poszanowania prawa do obrony, w szczególności prawa osób oskarżonych do dostępu do prawnika wedle ich wyboru na wszystkich etapach toczonego przeciw nim postępowania; wzywa władze, by umożliwiły rodzinom zatrzymanych udzielenie im pomocy materialnej, w szczególności dostarczenie leków;
6. wzywa rząd Dżibuti, by przy pomocy instytucji, które zatwierdziły wyniki wyborów, w szczególności Unii Afrykańskiej, rozpoczął proces dialogu politycznego z opozycją zgodnie z oświadczeniem głowy państwa z 27 czerwca 2013 r. z okazji rocznicy uzyskania przez Dżibuti niepodległości; wzywa Unię Europejską, by wspierała pracę organizacji regionalnych i uczestniczyła w wysiłkach nad znalezieniem politycznego rozwiązania obecnego kryzysu;
7. wzywa do wszczęcia natychmiastowego śledztwa w celu wyjaśnienia działań policji i wojska w czasie demonstracji oraz ukarania sprawców naruszeń praw człowieka;
8. z zadowoleniem przyjmuje, że wybory 22 lutego 2013 r. przebiegły pokojowo, jak podkreślali to różni przedstawiciele wspólnoty międzynarodowej, m.in. wiceprzewodnicząca Komisji / wysoki przedstawiciel oraz przewodniczący czterech misji obserwacji wyborów wysłanych do Dżibuti; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie w przyszłość kraju, jakim wykazali się obywatele Dżibuti i wszystkie partie polityczne poprzez udział w wyborach;
9. z zadowoleniem przyjmuje, że w wyborach z 22 lutego 2013 r. po raz pierwszy od uzyskania niepodległości przez Dżibuti w 1977 r. uczestniczyły siły opozycyjne, tzn. Unia na rzecz

RC\942437PL.doc

PE515.891v01-00 }
PE515.892v01-00 }
PE515.893v01-00 }
PE515.895v01-00 }
PE515.899v01-00 } RC1

Ocalenia Narodowego (USN);

10. ponawia wezwanie Unii Europejskiej do opublikowania wyników głosowania z każdego punktu wyborczego czynnego w wyborach w dniu 22 lutego 2013 r.;
11. wzywa wszystkie siły polityczne w Dżibuti, by szanowały praworządność, m.in. prawo do pokojowej demonstracji, i nie angażowały się przemoc i działania represyjne;
12. zgłasza gotowość ścisłego monitorowania sytuacji w Dżibuti oraz zaproponowania restrykcyjnych środków w razie naruszenia umowy z Kotonu (2000 r.), zwłaszcza jej art. 8 i 9; podobnie wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji;
13. nalega na ESDZ, Komisję i ich partnerów, by wraz z obywatelami Dżibuti pracowali nad długoterminową reformą polityczną, którą powinny szczególnie ułatwiać istniejące już bliskie stosunki, jako że Dżibuti było kluczowym podmiotem w walce z terroryzmem, w regionie i jako państwo przyjmujące bazy wojskowe;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi Dżibuti, instytucjom Unii Afrykańskiej, Międzyrządowemu Organowi ds. Rozwoju, Lidze Arabskiej, Organizacji Współpracy Islamskiej, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.